

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/53/2013
Identifikačné číslo spisu: 6111011441
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Karabín
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:6111011441.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému C. E. pre pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2013 v Bratislave dovolanie obvineného C. E., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Kralovenského, advokáta so sídlom Dončova 9/1445, Ružomberok, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 7. mája 2013 sp. zn. 2 Tov 3/2012 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. E. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 25. apríla 2012 sp. zn. 5 T 95/2011 bol obvinený C. E. uznaný za vinného v bodoch 1) a 2) výroku z pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) od presne nezistenej doby do 21.20 hod. dňa 29. 11. 2010 v Žiline na ul. X. D. pri garáži č. XXX si zadovážil a pri sebe prechovával drogu s názvom pervitín, ktorá obsahuje látky, ktoré sú uvedené v zozname omamných a psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. pričom uvedená droga bola u menovaného nájdená príslušníkmi hliadky Pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline a jednalo sa konkrétne o 1 ks 5 ml striekačky s modrým piestom so zataveným koncom s obsahom 5,1 ml bieleho prášku s obsahom 3,67 gramu látky identifikovanej ako metamfetamín hydrochlorid, pri obsahu cca 72,5 % hmot. látky metamfetamín, čo predstavuje 67 až 226 obvykle jednorazových dávok, 1 ks 5 ml striekačky s bielym piestikom s obsahom 5 ml bieleho prášku s obsahom 2,86 gramu látky identifikovanej ako metamfetamín hydrochlorid, pri obsahu cca 71% hmot. látky metamfetamín, čo predstavuje 50 až 199 obvykle jednorazových dávok; metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a doplna zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných latkách, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č.

260/1999 Z. z.,

2) od presne nezistenej doby do približne 6.00 hod. dňa 3. 2. 2011 v Žiline na ul. Prielohy na hornom parkovisku pri Obchodnom centre MAX si zadovážil a prechovával drogu s názvom pervitín, ktorá obsahuje látky, ktoré sú uvedené v zozname omamných a psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z., pričom uvedená droga bola zaistená príslušníkmi PZ pri ohliadke vozidla zn. Honda Civic, ev. č. K. a nachádzala sa v priestore nad volantom vľavo pod čelným sklom v čiernej príručnej pánskej koženej taštičke, konkrétne sa jednalo o 1 ks injekčnej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorá obsahovala prášok o hmotnosti 0,12 gramu pri obsahu 79,2 % hmot. látky metamfetamín, čo predstavuje 2 až 9 obvykle jednorazových dávok, 1 ks plastového vrecúška s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré obsahovalo prášok o hmotnosti 0,93 gramu pri obsahu 79,6 % hmot. látky metamfetamín, čo predstavuje cca 19 až 74 obvykle jednorazových dávok; metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol mu uložený aj trest prepadnutia vecí 1 ks čiernej pánskej príručnej koženkovvej kapsičky s obsahom a 1 ks čierneho plátenného púzdra na mobilný telefón s nápisom Nokia.

Odvolanie obvineného C. E. podané proti tomuto rozsudku Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 7. mája 2013 sp. zn. 2 Tov 3/2012 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený C. E. prostredníctvom obhajcu dovolanie opierajúce sa o dôvod § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podstatou dovolania je tvrdenie obvineného, že príslušníci policajného zboru pri prvom čiastkovom skutku neoprávnene voči nemu postupovali, keď ho nepriamo donucovali k priznaniu trestného činu výzvou, aby vyložil veci, ktoré má pri sebe, lebo neboli oprávnení, bez predchádzajúceho poučenia podľa § 8 ods. 2 zákona o policajnom zbore, ani pýtaním sa, či má pri sebe nejaké drogy, skúšať, či ich pri sebe nemá, a tak zneužiť ustanovenie § 22 ods. 1 zákona o policajnom zbore jeho zadržaním, ak sa také veci zistia. Argumentoval tým, že príslušníci policajného zboru neboli oprávnení robiť služobný zákrok len z dôvodu prevencie preto, že sa obvinený správal nervózne.

Obvinený v dovolaní uviedol aj to, že príslušníci policajného zboru neboli oprávnení pri skutku pod bodom 1) ani na postup podľa § 23 ods. 2 písm. b/ zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, lebo vozidlo už stálo a príslušníci policajného zboru sú oprávnení vykonať prehliadku dopravného prostriedku len v bezprostrednej nadväznosti na využitie oprávnenia na zastavovanie dopravného prostriedku, lebo podľa neho prehliadka dopravného prostriedku prichádza do úvahy iba vtedy keď vodič vedie dopravný prostriedok, teda dopravný prostriedok je v pohybe, lebo zo slovného spojenia „na zastavenie a prehliadku“ vyplýva, že prípadnej prehliadke dopravného prostriedku musí predchádzať jeho zastavenie. Keďže tomu tak nebolo, potom zaistené veci nespĺňajú podmienku o zákonnom vykonaní dôkazov.

V danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Toš 7/2008 a tvrdil, že pri skutku pod bodom 1) absentuje v celom rozsahu dôvodnosť vykonania služobného zákroku.

Čo sa týka čiastkového skutku pod bodom 2) obvinený zastáva podobný názor z hľadiska zákonnosti získania dôkazov ako pri skutku pod bodom 1). Dodal pritom, že žiadnym priamym dôkazom nebol obvinený usvedčený z vlastníctva, resp. dispozície s predmetnou čiernou koženkovou taštičkou, lebo ani jeden svedok nepotvrdil, že by predmetná kožená taštička bola do motorového vozidla prinesená

samotným obvineným a nebolo vykonané znalecké dokazovanie za účelom zistenia daktyloskopických stôp na predmetnej koženej taštičke, ktoré by objasnilo skutočnosti o disponovaní s ňou, vrátane odtlačkov prstov, ktoré sa mohli nachádzať na zaistených predmetoch obsahujúcich bielu kryštalickú látku, a to aj pri prvom skutku, nakoľko obvinený v rámci svojich výpovedí v prípravnom konaní jednoznačne odmietol, že by patrili jemu. Preukázanie viny zo strany súdu je, podľa neho, v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu nepresvedčivé, založené len na domnienkach o spornej existencii nepriamych dôkazov, v rovine úvah, bez usvedčenia obvineného čo i len jedným priamym dôkazom.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Trenčíne bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 119 ods. 2, ods. 4 Tr. por. a v ustanovení § 22 ods. 1 a § 23 ods. 1, ods. 2 písm. b/ zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v neprospech obvineného a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie i rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 25. apríla 2012 sp. zn. 5 T 95/2011 vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného C. E. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V prvom rade treba poznamenať, že dovolací súd nemôže prehodnocovať dôkazy, ktoré vyhodnotili obidva konajúce sudy a uzavreli otázku viny i právnu kvalifikáciu oboch čiastkových skutkov. Preto z pohľadu dôvodnosti dovolania sú irelevantné tvrdenia obvineného, že žiadnym priamym dôkazom nebola preukázaná jeho vina, najmä keď nebolo vykonané znalecké dokazovanie na zistenie a porovnanie daktyloskopických stôp na koženej taštičke.

Dokazovaním bolo tiež preukázané ako došlo ku kontrole obvineného a k zaisteniu omamných a psychotropných látok.

Zo spisového materiálu a obsahu nazhromaždených dôkazov vyplýva, že nezodpovedá skutočnosti tvrdenie obvineného, že ani v jednom ani v druhom prípade nebol zákonný podklad na služobný zákrok príslušníkov policajného zboru. Najvyšší súd konštatuje, že v oboch prípadoch išlo o služobný zákrok súladný s príslušnými ustanoveniami zákona o policajnom zbore a na daný prípad nemožno aplikovať závery z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Toš 7/2008, v ktorom bola riešená otázka, keď služobný zákrok nebol ničím podložený.

V predmetnom prípade, pokiaľ ide o skutok pod bodom 1), bolo zistené, že prvotným dôvodom, prečo príslušníci polície sledovali predmetné osobné motorové vozidlo, bola skutočnosť, že mali podozrenie, že ho vedie obvinený C. E., o ktorom vedeli, že má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a aj sa to preukázalo, že z miesta vodiča vystúpil obvinený a následnou kontrolou dokladov. Zároveň však, keďže príslušníci policajného zboru na základe hlásení od občanov mali vedomosť, že práve v tom mieste, kde vozidlo zastavilo, pri garáži uvedenej v skutku, mali sa schádzať osoby požívajúce drogy a zo správania sa obvineného mali podozrenie, že je pod vplyvom omamných látok, a preto mu bola položená otázka, či nemá u seba takéto látky, na čo obvinený sám vyložil z vrečka vecí, o ktorých sa napokon aj neskorším dokazovaním potvrdilo, že išlo o omamné látky a obvinený aj sám to o nich uvádzal. Po vyložení vecí obvineným a evidentnom podozrení, že ide o omamné látky, boli ďalšie úkony spojené so zaistením vecí a zadržaním podozrivej osoby robené privolaným vyšetrovateľom v zmysle Trestného poriadku.

Na základe existujúcich skutočností, odôvodňujúcich najprv podozrenie z páchania dopravného priestupku, bola opodstatnená kontrola obvineného ako vodiča motorového vozidla a následne po zistení, kde vozidlo zastavilo a poznatkoch o tom, že tam môže dochádzať k drogovej trestnej činnosti, ako i zistenom podozrení z požitia drog obvineným, na základe jeho vonkajších prejavov po vystúpení z

vozidla, boli príslušníci policajného zboru oprávnení na vykonanie služobného zákroku v zmysle § 9 ods. 1 zákona o policajnom zbore, a to nielen v podobe zistenia totožnosti podozrivého, ale aj vykonaním bezpečnostnej prehliadky podľa § 22 ods. 1 zákona o policajnom zbore a tiež § 22 ods. 1 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona, ba boli oprávnení aj zaistiť vec podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov o Policajnom zbore, ak bolo podozrenie, že vec súvisí so spáchaním trestného činu. Samotné zaistenie však v konečnom dôsledku v predmetnej veci vykonal privolaný vyšetrovateľ podľa ustanovení Trestného poriadku. Argumentácia obvineného, že len keď vozidlo najprv zastavia policajné orgány, až tak môžu vykonať prehliadku v zmysle § 23 ods. 2 zákona o policajnom zbore je nepriliehavá, lebo toto ustanovenie nevyučuje prehliadku vozidla, ktoré už stojí a k nemu pristúpia príslušníci polície a prehliadka sa má urobiť z dôvodov uvedených v citovanom ustanovení.

Rovnako aj v druhom prípade, čo sa týka skutku pod bodom 2) išlo o služobný zákrok vykonaný v súlade so zákonom (§ 9 ods. 1, § 22 a § 23 zákona o policajnom zbore), keďže vozidlo bolo kontrolované v súvislosti s tým, že po ňom bolo vyhlásené pátranie a bolo podozrenie, že na ňom, vo vzťahu k majiteľke bol spáchaný trestný čin. Ak sa pri prehliadke vozidla a úkonoch vykonaných v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o policajnom zbore zistia veci, ktoré majú súvis s trestným činom, je také veci možné zaistiť i podľa § 21 ods. 1 zákona o policajnom zbore a môžu slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezisťuje vo veci dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., že by napadnuté rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a tak dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.